Nr. 14. Kraków, 15 listopada 1922 r. Rok II.

DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZTWA KRAKOWSKIEGO

Adres Redakcji i Administracji „Dziennika Urzędowego“: Kraków, Województwo, ulica Basztowa, liczba 22.

Należytości za poszczególne egzemplarze dziennika i ogłoszenia należy składać w Starostwach, które będą pobrane należytości składać w Urzędach podatkowych na przychód Ministerstwa spraw wewnętrznych. Dziennik urzędowy przyjmuje ogłoszenia instytucyj społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz urzędowych i wymienionych instytucyj.

Cena Nr. 14 Mp. 300·—.

Wykaz ważniejszych ustaw i rozporządzeń ogłoszonych: w „Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej“ i w „Monitorze Polskim“.

Główny Urząd Ziemski.

M. P. Nr. 251 poz. 171. Przepisy z dn. 5 sierpnia 1922 r. wydane przez Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego na mocy uchwały Rady Ministrów z dnia 3 kwietnia1922 r. w przedmiocie udzielania osadnikom państwowej pomocy kredytowej.

Górnictwo.

M. P. Nr. 231. Rozporządzenie starostwa górniczego w Krakowie z 14 września 1922 r. w sprawie zmiany drugiego i trzeciego ustępu § 7 rozp. z 10 października 1913 r. dotyczącego komisji egzaminacyjnych dla kandydatów na kierowników i dozorców ruchu kopalń oleju ziemnego.

Koleje żelazne.

Dz. Ust. Nr. 88 poz. 798. Rozporządzenie Ministra kolei żelaznych z 5 sierpnia 1922 r. w sprawie tymczasowego zaopatrzenia pracowników polskich kolei państwowych w b. zaborze austr. w razie nieszczęśliwych wypadków.

Dz. Ust. Nr. 90 poz. 839. Rozporządzenie Ministra Kolei żelaznych z dn. 12 października 1922 r. o uzupełnieniu i zmianach taryfy osobowej i bagażowej, obowiązującej na polskich kolejach państwowych.

Dz. Ust. Nr. 91 poz. 847. Rozporządzenie Ministra Kolei żelaznych z dn. 12 października 1922 r. o zmianach i uzupełnieniach Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.

Dz. Ust. Nr. 92 poz. 854. Rozporządzenie Ministra Kolei żelaznych z dnia 30 września 1922 r. w sprawie wykonania ustawy z 14 października 1921 r. o udzielaniu koncesji na koleje żelazne prywatne.

Dz. Ust. Nr. 92 poz. 859. Rozporządzenie Ministra Kolei żelaznych z dn. 23 października 1922 r. o rozciągnięciu na przewozy kolejami wązkotorowemi zmian i uzupełnień Taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.

M. P. Nr. 248 poz. 169. Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 16 października 1922 r. w sprawie statutu Komitetu Lotnictwa Cywilnego (ustanowionego przy Min. kol. żel.).

Obywatelstwo polskie.

Dz. Ust. Nr. 88 poz. 791. Ustawa z dn. 26 września 1922 r. o uregulowaniu prawa wyboru obywatelstwa polskiego przez obywateli b. cesarstwa austr. lub b. królestwa węgierskiego i prawa wyboru obywatelstwa obcego przez b. obywateli tych państw, posiadających obywatelstwo polskie.

Poczty i Telegrafy.

Dz. Ust. Nr. 90 poz. 843. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dn. 11 października 1922 r. w sprawie zaprowadzenia wzajemnej wymiany pa-

czek pocztowych między Polską, a krajami: Estonią, Kanadą, Palestyną, Wielką Brytanią i Irlandją.

Dz. Ust. Nr. 90 poz. 844. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dn. 11 października 1922 r. w sprawie zaprowadzenia wymiany listów z podaną wartością z zagranicą.

Praca i Opieka Społeczna.

Dz. Ust. Nr. 88 poz. 789. Ustawa z dn. 26 września 1922 r. o zmianie artykułów rosyjskiej ustawy o pracy w przemyśle, austr. ustawy przemysłowej w brzmieniu noweli z 5 lutego 1907 r. (Dz. U. P. Nr. 26), ustawy z dnia 18 grudnia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu (Dz. U. R. P. z 1920 r. Nr. 2 poz. 7) dotyczących wymiaru grzywien za przekroczenie przepisów prawnych o stosunku pracy w przemyśle.

Dz. Ust. Nr. 88 poz. 797. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z 26 września 1922 r. w sprawie dodatków drożyźnianych do świadczeń zapewnionych austr. ustawą z dn. 16 grudnia 1906 r. o ubezpieczeniu pensyjnem funkcjonarjuszy w służbie prywatnej i niektórych funkcjonarjuszy w służbie publicznej w brzmieniu ustalonem ustawą z dnia 10 czerwca 1921 r. o ubezpieczeniu pensyjnem.

Dz. Ust. Nr. 89 poz. 803. Ustawa z dn. 22 września 1922 r. w przedmiocie zmiany przepisów austr. ustawy z 16 grudnia 1906 r. o ubezpieczeniu pensyjnem funkcjonarjuszy w służbie prywatnej i niektórych funkcjonarjuszy w służbie publicznej w brzmieniu, ustalonem rozporządzeniem z 25 czerwca 1914 r. i ustawą z 10 czerwca 1921 r.

Dz. Ust. Nr. 92 poz. 866. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z 12 października 1922 r. w przedmiocie zwrotu kosztów kancelaryjnych przez pracodawców, którzy przyjęli do pracy pracowników poleconych przez państwowe urzędy pośrednictwa pracy.

Przemysł i Handel.

Dz. Ust. Nr. 89 poz. 814. Rozporządzenie Rady Ministrów z 28 września 1922 r. w sprawie podwyższenia opłat, ustanowionych w dekretach z dn. 4 lutego 1919 r. o patentach na wynalazki, o ochronie wzorów rysunkowych i modeli i ochronie znaków towarowych.

Dz. Ust. Nr. 92 poz. 853. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 30 września 1922 r. w sprawie przedłużenia mocy prawnej patentów na wynalazki oraz świadectw ochronnych na wzory rysunkowe, modele i znaki towarowe, udzielonych na zasadzie poprzednio obowiązujących ustaw.

Dz. Ust. Nr. 95 poz. 879. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 23 października 1922 r. w przedmiocie rozszerzenia na cały obszar Rzeczypospolitej Polskiej postanowień rosyjskiej ustawy akcyzowej o patentach akcyzowych na fabryki trunków, wyrobów ze spirytusu, drożdży, oraz na zakłady sprzedaży trunków; dalej na wyrób zapałek i gilz (tutek) papierosowych.

M. P. Nr. 229 poz. 153. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 5 października 1922 r. w przedmiocie zniesienia Dyrekcji państwowych zakładów salinarnych Ministerstwa Przemysłu i Handlu w Krakowie.

M. P. Nr. 240 poz. 161. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 11 października 1922 r. w przedmiocie opłat manipulacyjnych od pozwoleń, wydawanych na wywóz towarów za granicę, względnie przywóz takowych z zagranicy i przewóz tranzytowy.

M. P. Nr. 252 poz. 173. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu z dn. 1 lipca 1922 r. w przedmiocie zatwierdzenia statutu prowizyjnego dla robotników, zatrudnionych w państwowych żupach solnych w Małopolsce, oraz zaopatrzenia dla ich wdów i sierot.

Roboty Publiczne.

Dz. Ust. Nr. 88 poz. 788. Ustawa z dn. 26 września 1922 r. w przedmiocie upoważnienia Ministra Robót Publicznych do wydawania przepisów ulgowych w dziedzinie budownictwa.

Rolnictwo.

Dz. Ust. Nr. 89 poz. 806. Ustawa z dnia 25-go września 1922 r. w przedmiocie uzupełnienia ustawy z 15 lipca 1920 r. o wykonaniu reformy rolnej.

Rozbudowa miast.

Dz. Ust. Nr. 89 poz. 811. Ustawa z dnia 26-go września 1922 r. w przedmiocie rozbudowy miast.

Samorządowe sprawy.

Dz. Ust. Nr. 86 poz. 770. Ustawa z dnia 22-go września 1922 r. w przedmiocie zmiany granic oraz rozwiązywania i tworzenia gmin wiejskich na obszarze b. zaborów rosyjskiego i austrjackiego.

Dz. Ust. Nr. 90 poz. 829. Ustawa z dnia 26-go września 1922 r. o zasadach powszechnego samorządu wojewódzkiego, a w szczególności województwa lwowskiego, tarnopolskiego i stanisławowskiego.

Sądownictwo.

Dz. Ust. Nr. 86 poz. 769. Ustawa z dn. 5 sierpnia 1922 r. zmieniająca niektóre postanowienia ustaw o postępowaniu sądowo-cywilnem, obowiązujących w b. dzielnicy austrjackiej.

Dz. Ust. Nr. 90 poz. 833. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 14 września 1922 r. w przedmiocie organizacji sądownictwa na Spiszu i Orawie i rozciągnięcia na ten obszar mocy obowiązującej niektórych ustaw i rozporządzeń.

Dz. Ust. Nr. 90 poz. 834. Rozporządzenie Rady

Ministrów z 2 października 1922 r. w przedmiocie właściwości sądu dla uznania zaginionego za zmarłego.

Dz. Ust. Nr. 90 poz. 835. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dn. 9 września 1922 r. w przedmiocie właściwości sądu dla uznania zaginionego za zmarłego.

Skarbowość.

Dz. Ust. Nr. 84 poz. 748. Ustawa z dnia 25 września 1922 r. o kredycie Skarbu Państwa w Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej.

Dz. ust. Nr. 84 poz. 749. Ustawa z 25 września 1922 r. o dalszej emisji biletów Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej.

Dz. Ust. Nr. 84 poz. 751. Rozporządzenie Ministrów Sprawiedliwości i Skarbu z 10 lipca 1922 r. o opłatach w postępowaniu rejestrowem na obszarze Województw: krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego.

Dz. Ust. Nr. 84 poz. 753. Rozporządzenie Ministra Skarbu z 15 września 1922 r. w przedmiocie zmiany niektórych postanowień austryjackiej ustawy należytościowej.

Dz. Ust. Nr. 84. poz. 754. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 15 września 1922 r. w przedmiocie uwolnienia od opłaty stemplowej aktów przelewu papierów wartościowych imiennych, będących obligami Państwa Polskiego.

Dz. Ust. 88 poz. 785. Ustawa z dnia 21 września 1922 r. w przedmiocie uchylenia podatków (opłat) od przyrostu wartości, oraz o pobieraniu przez ciała samorządne opłat od umów o przejście własności nieruchomości.

Dz. Ust. Nr. 88 poz. 786. Ustawa z dnia 22 września 1922 r. o ulgach dla nowowznoszonych budowli.

Dz. Ust. Nr. 88 poz. 787. Ustawa z 25 września 1922 r. o podwyższeniu kapitału zakładowego Państwoweego Banku Rolnego i zmianie art. 3 i 5 ustawy z dnia 10 czerwca 1921 r. w przedmiocie utworzenia Państwowego Banku Rolnego.

Dz. Ust. Nr. 89 poz. 800. Ustawa z 22 września 1922 r. o kosztach postępowania przed Najwyższym Trybunałem Administracyjnym.

Dz. Ust. Nr. 89 poz. 805. Ustawa z 25 września 1922 r. o kontroli nad długami Państwa.

Dz. Ust. Nr. 89 poz. 807. Ustawa z dnia 26 września 1922 r. w przedmiocie ustalania wartości celem wymiaru opłat stemplowych.

Dz. Ust. Nr. 89 poz. 810. Ustawa z dnia 26 września 1922 r. o opłacie za nadzór nad zakładami ubezpieczeń.

Dz. Ust. Nr. 89 poz. 816. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 5 października 1922 r. w sprawie zmiany rozporządzenia z 31 grudnia 1920 roku o ograniczeniu obrotów dewizami i walutami zagranicznemi.

Dz. Ust. Nr. 89 poz. 817. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 5 października 1922 r. w sprawie zmiany rozporządzenia z 15 stycznia 1921 roku w przedmiocie wykonania rozporządzenia o ograniczeniu obrotów dewizami i walutami zagranicznemi.

Dz. Ust. Nr. 89 poz. 818. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 5 października 1922 r. w przedmiocie wydawania przez delegatów Ministerstwa Skarbu pozwoleń na wywóz kruszców szlachetnych.

Dz. Ust. Nr. 90 poz. 827. Ustawa z dnia 26 września 1922 r. w przedmiocie skutków prawnych zatajenia części ceny w umowach o sprzedaż lub zamianę.

Dz. Ust. Nr. 90 poz. 831. Ustawa z dnia 26 września 1922 r. o zmianie ustawy z 20 grudnia 1905 r. o pobieraniu na obszarze b. Galicji opłat szynkarskich oraz ustawy z 13 lutego 1903 r. o pobieraniu na tymże obszarze opłaty konsumcyjnej od piwa.

Dz. Ust. Nr. 91 poz. 846. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 11 października 1922 r. w przedmiocie ustanowienia Dyrekcji ceł, jako okręgowych władz II instancji na obszarze b. zaboru rosyjskiego i austrjackiego.

Dz. Ust. Nr. 92 poz. 849. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 2 października 1922 r. w przedmiocie zmian w opodatkowaniu wina musującego na obszarze Rzpltej Polskiej.

Dz. Ust. Nr. 92 poz. 850. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 11 października 1922 r. w sprawie podwyższenia podatku spożywczego od cukru na obszarze Rzpltej Polskiej.

Dz. Ust. Nr. 92 poz. 851. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 2 października 1922 r. w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu piwa na obszarze Rzpltej Polskiej.

Dz. Ust. Nr. 92 poz. 852. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 11 października 1922 r. w przedmiocie zmiany terminu wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 sierpnia 1922 r. w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 7 czerwca 1922 r. o dodatku uzdrowiskowym.

Dz. Ust. Nr. 92 poz. 863. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 18 października 1922 r. o zamknięciu subskrypcji na 5% długoterminową wewnętrzną pożyczkę państwową z r. 1920.

Dz. ust. Nr. 92. poz. 864. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 20 października 1922 r. w przedmiocie wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 października 1922 r. o podwyższeniu podatku spożywczego od cukru na obszarze Rzpltej Polskiej.

Dz. Ust. Nr. 92 poz. 865. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 20 października 1922 r. o zmianie cennika detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych oraz o ściągnięciu dodatkowej opłaty monopolowej od zapasów tychże wyrobów, jakoteż w spra-

wie nowego ustalenia wysokości zysku monopolowego i rabatu dla sprzedawców.

Dz. Ust. Nr. 93 poz. 867. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 22 sierpnia 1922 r. w sprawie przyjmowania przez Polską Krajową Kasę Pożyczkową wkładów w walutach obcych.

Dz. Ust. Nr. 93 poz. 868. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 16 października 1922 r. w celu wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 października 1922 r. w przedmiocie zmian w opodatkowaniu wina musującego na obszarze Rzpltej Polskiej.

Dz. Ust. Nr. 93 poz. 869. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 16 października 1922 r. w celu wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 października 1922 r. w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu piwa na obszarze Rzpltej Polskiej.

Dz. Ust. Nr. 94 poz. 873. Rozporządzenie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 21 października 1922 r. o ulgach celnych.

Dz. Ust. Nr. 94 poz. 874. Rozporządzenie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 26 października 1922 r. w przedmiocie zmiany wysokości mnożnika celnego normalnego.

M. P. Nr. 234 poz. 155. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 1 października 1922 r. o wypuszczeniu I. emisji 8% państwowej pożyczki złotej z roku 1922.

M. P. Nr. 237 poz. 158. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 13 września 1922 r. w sprawie zmian rozporządzenia o odraczaniu wpłaty należności celnych przez Dyrekcje Kolei Państwowych.

M. P. Nr. 252 poz. 172. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 4 listopada 1922 r. w przedmiocie zmiany ceny emisyjnej 8% państwowej pożyczki złotej z r. 1922.

Statystyka administracyjna.

M. P. Nr. 238 poz. 159. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 2 października 1922 r. w przedmiocie nałożenia obowiązku na władze i organa państwowe dostarczania miejskim biurom statystycznym posiadanych materjałów dla celów statystycznych.

Szkolnictwo.

Dz. Ust. Nr. 89 poz. 799. Ustawa z dnia 19 września 1922 r. zezwalająca reprezentacji powiatowej w Chrzanowie na zaciągnięcie w Miejskim Zakładzie Kredytowym w Krakowie lub w jakimkolwiek innym zakładzie kredytowym pożyczki do wysokości 20,000.000 Mk. na rozszerzenie budynku gimnazjalnego w Chrzanowie.

Dz. Ust. Nr. 90 poz. 828. Ustawa z dnia 26 września 1922 r. dotycząca kwalifikacji zawodowych do nauczania w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich państwowych i prywatnych.

Tytuł inżyniera.

Dz. Ust. Nr. 90 poz. 823. Ustawa z dnia 21 września 1922 r. w przedmiocie tytułu inżyniera.

Urzędnicze sprawy.

Dz. Ust. Nr. 89 poz. 813. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 11 września 1922 r. w sprawie zmiany przepisów o djetach i kosztach podróży.

M. P. Nr. 242 poz. 163. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 5 października 1922 r. w przedmiocie mianowania urzędników pięciu najniższych stopni służbowych.

Wojskowe sprawy.

Dz. Ust. Nr. 85 poz. 764. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 14 września 1922 r. w przedmiocie zebrań kontrolnych.

Dz. Ust. Nr. 95 poz. 877. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 16 października 1922 r. w przedmiocie odroczenia terminu zwolnienia szeregowych.

Zagraniczne sprawy.

Dz. Ust. Nr. 85 poz. 759. Ustawa z dnia 22 września 1922 r. w przedmiocie ratyfikacji układu pomiędzy Estonją, Finlandją, Łotwą i Polską, podpisanego w Warszawie 17 marca 1922 r.

Dz. Ust. Nr. 85 poz. 760. Ustawa z dnia 22 września 1922 r. w przedmiocie ratyfikacji konwencji i umów z protokołami końcowemi Światowego Związku Pocztowego, podpisanych w Madrycie 30 listopada 1920 roku.

Dz. Ust. Nr. 85 poz. 761. Ustawa z dnia 23 września 1922 r. o ratyfikacji konwencji, urządzającej żeglugę powietrzną, podpisanej w Paryżu 13 października 1919 r.

Dz. Ust. Nr. 85 poz. 762. Ustawa z dnia 26 września 1922 r. w przedmiocie ratyfikacji przystąpienia Polski do międzynarodowej konwencji, dotyczącej ruchu automobilowego, zawartej w Paryżu 11 października 1909 r.

Dz. Ust. Nr. 86 poz. 772. Ustawa z dnia 23 września 1922 r. w sprawie przystąpienia Polski do sanitarnej konwencji paryskiej z 17 stycznia 1912 r.

Dz. Ust. Nr. 86 poz. 774. Ustawa z dnia 26 września 1922 r. w przedmiocie ratyfikacji konwencji handlowej między Polską a Austrją, podpisanej w Warszawie 25 września 1922 r.

Dz. Ust. Nr. 87 poz. 782. Układ z dnia 29 kwietnia 1922 r. zawarty między Rzecząpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką w sprawie ułatwień dotyczących ruchu granicznego.

Dz. Ust. Nr. 87 poz. 783. Oświadczenie rządowe z dnia 8 września 1922 r. w sprawie przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Międzynarodowego Po-

rozumienia z 18 maja 1904 r. i do Międzynarodowej Konwencji z 4 maja 1910 r. podpisanych w Paryżu, dotyczących zwalczania handlu żywym towarem. Konwenja Międzynarodowa dotycząca zwalczania handlu żywym towarem.

Dz. Ust. Nr. 88 poz. 795. Oświadczenie rządowe z dnia 21 września 1922 r. w przedmiocie przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Międzynarodowej Konwencji Radjotelegraficznej, podpisanej w Londynie dnia 5 lipca 1912 r. Międzynarodowa Konwencja Radjotelegraficzna.

Zdrowie Publiczne.

Dz. Ust. Nr. 85 poz. 767. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 22 września 1922 r. w przedmiocie zmiany rozporządzenia o utworzeniu Izb Lekarskich.

Dz. Ust. Nr. 90 poz. 841. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 7 października 1922 r. w sprawie zmiany opłat za urzędowe świadectwa zdrowia.

Dz. Ust. Nr. 90 poz. 842. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 12 października 1922 r. o taksie aptekarskiej.

Dz. Ust. Nr. 94 poz. 874. Rozporządzenie Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemjami z dnia 14 października 1922 r. w przedmiocie uchylenia rozporządzeń o zarządzeniach wyjątkowych, zapobiegających zawleczeniu cholery.

Dz. Ust. Nr. 95 poz. 880. Rozporządzenie Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemjami z dnia 14 października 1922 r. w przedmiocie zakazu przywozu szmat, używanych ubrań i bielizny z Republiki Ukraińskiej, Rosyjskiej i Białoruskiej do Rzeczypospolitej Pojskiej.

M. P, Nr. 253 poz. 174. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 23 października 1922 r. zmieniające rozporządzenie tymczasowe Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1922 r. w przedmiocie pomocy lekarskiej dla funkcjonarjuszów państwowych.

Rozporządzenia i okólniki.

I. Wydział prezydjalny.

L. 14168/1/pr. Kraków, 23 października 1922.

W sprawie otwarcia Biura paszportowego przy niemieckim Konsulacie w Krakowie.

Do wszystkich Panów Starostów w obrębie Województwa krakowskiego, Pana Dyrektora Policji w Krakowie i Magistratu król. stoł. m. Krakowa.

Konsul niemiecki pismem z dnia 18 października 1922 powiadomił mnie o otwarciu Biura paszportowego przy Urzędzie Konsularnym w Krakowie przy ul. Warszawskiej Nr 7.

O tem zawiadamiam P. T. w ślad okólnika z dnia 10/X. b. r. L. 13149/pr. z poleceniem podania tego do publicznej wiadomości.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

Odebranie debitu pocztowego czasopismom.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych odebrało debit pocztowy czasopismom:

a) „Swoboda“, organowi partji komunistycznej w Czechosłowacji (wychodz. w Kladnie).

b) „Schlesische Tagespost“ wyd. we Wrocławiu (na przeciąg 6 miesięcy).

c) „Vorwärts“ organowi soc. dem. wychodz. w Czerniowcach.

Zakaz rozpowszechniania broszur.

Sąd okręgowy karny we Lwowie zakazał rozpowszechnienia następujących broszur:

a) „Socjalizm a religja“ (wyd. w New Yorku).

b) „Wolność księdza;“ krytyka rozpustnego życia duchowieństwa katolickiego (wyd. w Chicago).

c) „Kapłaństwo a celibat“ (bez zaznaczenia autora i miejsca wydawnictwa).

d) „Głos świeckiego księdza przeciw oddawaniu polskich parafji w ręce mnichów“ (wyd. w Toledo).

II. Wydział administracyjny.

Odpis.

Ministersfwo Spraw Wewnętrz. L. dz. AW. 1548/22. Warszawa, 31 sierpnia 1922.

Utrata obywatelstwa wskutek niespełnienia obowiązku służby wojskowej.

Do Pana Wojewody w Krakowie.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych pismem z dnia 14 kwietnia 1922.Nr. K. III. a. 5325/22 komunikuje, że niektóre władze adm. I. instancji pomimo okólnika Min. Spraw wewnętrznych N-AW. 829/22 z dnia 6 grudnia 1921 nadal traktują mylnie sprawę obowiązku służby wojskowej obywateli przebywających zagranicą.

Odwołując się do wyż. wzmiankowanego okólnika A. W. 829 z 6 grudnia 1921. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zaznacza ponownie, że obywateli polskich stale przynajmniej od 1 listopada 1918 przebywających za granicą, co do których nie może więc być mowy o opuszczeniu granic państwa celem uchylenia się od służby wojskowej w armji polskiej, należy tylko wtedy uważać za uchylających się od służby

wojskowej i stawiać co do nich wnioski na utratę obywatelstwa w myśl rozporządzenia Rady Obrony Państwa z dnia 11 sierpnia 1920. Dz. u. Rp. 81 poz. 540 art. 1 punkt 3 o ile nie dopełnili w terminie obowiązku zgłoszenia się w polskich placówkach zagranicznych lub u władz krajowych zgodnie z art. 1 punkt 3 cytowanego rozporządzenia, względnie o ile nie udowodnią, że zaniechanie tego obowiązku nastąpiło bez ich winy, lub o ile należą do kategorji osób, o których mowa w ustępie końcowym obwieszczenia. Termin tego zgłoszenia się ustaliło obwieszczenie Ministra Spraw Wojskowych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 29 stycznia 1921. Monitor Polski Nr 30 poz. 68. Ponieważ wspomniane rozporządzenie Rady Obrony Państwa wprowadziło nie obowiązek poddania się rejestracji przeprowadzonej ze strony polskich placówek zagranicznych ale indywidualny obowiązek zgłoszenia się do tych placówek lub władz w kraju — przeto fakt nieprzeprowadzenia formalnej rejestracji przez jakąś placówkę dyplomatyczną polską nie przesądza negatywnie obowiązku zgłoszenia się. Niemniej fakt późniejszego zgłoszenia się do rzeczonych urzędów bez należytego usprawiedliwienia zwłoki nie musi być uznawany jako spełnienie obowiązku wprowadzonego rozporządzeniem Rady Obrony Państwa. W ostatnich czasach już kilka Województw wyraziło zapatrywanie, że przyczyną omyłek władz administracyjnych I. instancji w traktowaniu obywateli polskich zamieszkałych za granicą, jako uchylających się od służby wojskowej względnie dezerterów był brak odpowiedniego materjału informacyjnego, na podstawie którego te władze mogłyby sprawdzić kto faktycznie zgłoszenia dokonał. W związku z tem proponowały Urzędy wojewódzkie nadsyłanie przez Konsulaty spisów osób, które dokonały rejestracji wojskowej za granicą właściwym władzom administracyjnym I. instancji.

W sprawie tej odniosło się Ministerstwo Spraw Wewnętrznych do Ministerstwa Spraw Zagranicznych, które pismem z dnia 24 marca 1922 N-K. III. a. 3677/22. wyjaśnia, że materjał rejestracyjny, sporządzany przez placówki zagraniczne Ministerstwo Spraw Zagranicznych przesyła Ministerstwu Spraw Wojskowych Departament X, które obdziela nim podległe sobie władze wojskowe poborowe niższej instancji. Władze administracyjne I. instancji mogą przy swym ciągłym kontakcie z P. K. U. korzystać z materjału rejestracyjnego, który się w P. K. U. znajduje, wobec czego nie zachodzi konieczna potrzeba osobnego przesyłania tego materjału rejestracyjnego Starostwom.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, podzielając ten punkt widzenia Ministerstwa Spraw Zagranicznych, poleca Panu Wojewodzie pouczyć odpowiednie podległe mu władze administracyjne I. instancji.

L. 55718/II./2. ex 1922 / 9529 Kraków, 13 października 1922.

Wszystkim Starostwom okręgu Województwa krakowskiego, Magistratowi m. Krakowa oraz Starostwu Spisko-Orawskiemu w Nowym Targu.

W ślad tut. okólnika z 16/I. 22. L. II. 18952/3948 ogłoszonego w Nrze 2 Dzien. urz. Woj. z 15. lutego 1922 na stronie 5-tej udziela się do wiadomości.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

Odpis.

Ministerstwo Spraw Wewnętrzn. Nr. A. O. 2922. Warszawa, 18 września 1922.

Okólnik Nr 135.

W sprawie doręczenia na piśmie osobom interesowanym orzeczeń władz administracyjnych.

Do wszystkich PP. Wojewodów, P. Delegata Rządu w Wilnie oraz P. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

Ustawą z dnia 3 sierpnia 1922. Dz. Ust. Nr 67 poz. 600 powołano do życia Najwyższy Trybunał Administracyjny dla rozpoznawania skarg na zarządzenia i orzeczenia, wydane w ostatniej instancji przez administracyjne władze rządowe lub samorządowe. Skargę na zarządzenia lub orzeczenia administracyjne należy według postanowień powołanej ustawy wnosić do Trybunału w terminie dwumiesięcznym, licząc od dnia doręczenia skarżącemu zaskarżonego zarządzenia lub orzeczenia. Z przytoczonych przepisów ustawy o Najwyższym Trybunale Administracyjnym wynika m. i., że zarządzenia i orzeczenia administracyjne, przeciwko którym przysługuje prawo wniesienia skargi do Najwyższego Trybunału Administracyjnego, winny być osobom interesowanym doręczane na piśmie, wynika dalej, iż musi być odpowiednio ustalony i stwierdzony termin, w którym nastąpiło doręczenie orzeczenia lub zarządzenia administracyjnego, mogącego ulec zaskarżeniu przed Najwyższy Trybunał Administracyjny. Biorąc pod uwagę powyższe, jak również i ten moment, że niejednokrotnie może być kwestją otwartą, względnie sporną, czy dane zarządzenie lub orzeczenie administracyjne może stanowić podstawę wniesienia skargi do Trybunału Administracyjnego — zarządzam, aby wszystkie zarządzenia i orzeczenia, wydane w ostatniej instancji przez władze administracyjne, były osobom interesowanym doręczane na piśmie za pisemnem potwierdzeniem odbioru z oznaczeniem daty odbioru. Potwierdzenia takie (dowody doręczenia, recepisy zwrotne w wypadkach przesłania pisma pocztą) mają być przechowywane przez władzę, która zarządzenie lub orzeczenie wydała. Z przyto-

czonych na wstępie przepisów o Najwyższym Trybunale Administracyjnym wynika. że Trybunał ten rozpoznawać będzie skargi na zarządzenia i orzeczenia, wydane w ostatniej instancji przez władze administracyjne. Aby tedy osoba interesowana mogła skorzystać z drogi otwartej przez ustawę o Najw. Trybunale Administracyjnym, musi być jej wiadomo, iż dane zarządzenie wydała władza administracyjna w ostatniej instancji, stąd też zarządzam, aby zarządzenia i orzeczenia władz administracyjnych, wydane w ostatniej instancji, zaopatrywano klauzulą wyjaśniającą, że przeciw danemu rozporządzeniu lub orzeczeniu nie przysługuje dalszy środek prawny w administracyjnym toku instancji. W końcu zarządzam, aby władze administracyjne, komunikując osobom interesowanym zarządzenia i orzeczenia władz wyższych, komunikowały je w brzmieniu przyjętem przez władze wyższe t. j. bez zmian ich treści.

Minister: (—) *Antoni Kamieński* w. r.

L. 59174/II./4 ex 1922.
10020

Kraków, 26 października 1922.

Doręczenie orzeczeń władz administracyjnych.

Okólnik Nr 478.

Wszystkim Starostwom w obrębie Województwa krakowskiego. Magistratowi król. stoł. m. Krakowa, Dyrekcji Policji w Krakowie udziela się do wiadomości i przestrzegania.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r,

L. 63398/II /3 ex 1922.
10618

Kraków, 2 listopada 1922.

Przepisy o wymijaniu i wyprzedzaniu na drogach publicznych.

Do wszystkich Starostw Województwa krakowskiego.

Dochodzi do wiadomości Województwa, że rozporządzenie Ministerstwa Robót Publicznych i Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z 3 czerwca 1922. Dz. u. Rz. p. Nr 46 ex 1922 poz. 407 o wymijaniu i wyprzedzaniu na drogach publicznych nie jest w obrębie powiatów należycie przestrzegane, co staje się powodem coraz częściej powtarzających się nieszczęśliwych wypadków, które bardzo poważnie zagrażają bezpieczeństwu podróżnych.

Poleca się przeto Starostwom, ażeby po raz drugi zarządziły w gminach tamtejszych powiatów ogłoszenie wspomnianego rozporządzenia, które udzielono tutejszym okólnikiem z 18 lipca 1922. L. II./3 44044/7411 i nakazały naczelnikom gmin pod osobistą odpowiedzialnością ponowne jego ogłoszenie w sposób odpowiadający stosunkom lokalnym, jakoteż istniejącym zwyczajom szczególnie zaś przez przybicie, względnie rozlepienie odbitek rozporządzenia w miejscach do tego używanych i wogóle dla ogółu przystępnych.

Ścisłego wykonania niniejszego zarządzenia należy dopilnować za pośrednictwem podległych posterunków Policji Państwowej.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

Odpis.

Ministerstwo Spraw Wewnętrzn. Nr. AW. 1435.

Warszawa, 2 sierpnia 1922.

Świadectwa nienagannego zachowania się zdemobilizowanych żołnierzy.

Do Panów Wojewodów (wszystkich), Pana Komisarza Rządu w Warszawie, P. Delegata Rządu w Wilnie.

Władze wojskowe niejednokrotnie zwracają się do Władz administracyjnych o stwierdzenie zachowania się zdemobilizowanych żołnierzy względnie osób przeniesionych do rezerwy; poświadczenia takie zapotrzebywane są zwłaszcza o ile chodzi o nadanie ziemi b. żołnierzom polskim.

Ponieważ kontroli ze strony organów cywilnych miejscowych i powiatowych nie podlega z reguły ten okres życia, który odnośna osoba przebyła w wojsku, a częstokroć zdarza się, że osoby zachowujące się w stanie cywilnym nienagannie, popełniły w wojsku pewne przestępstwa dyscyplinarne lub sądowo-karne, jakoteż naodwrót, przeto, aby nie popaść formalnie w rozbieżność z istotnym stanem rzeczy, winny władze administracyjne i samorządowe w poświadczeniach takich wyraźnie zaznaczać, że opinja nie odnosi się do tego okresu życia dotyczącej osoby, który spędziła na służbie wojskowej, wyjąwszy oczywiście wypadki posiadania pewnych wiadomości, iż dotyczący popełnił w czasie służby wojskowej jakieś przestępstwo, o czem w poświadczeniach takich należy wspomnieć, podając zarazem źródło wiadomości tych.

Za Ministra: (—) *Lenc* w. r.
Dyrektor Departamentu.

L. 50746/II./1 ex 1922.
8802

Kraków, 3 listopada 1922.

Starostwom oraz Magistratowi stoł. król. miasta Krakowa udziela się do wiadomości i zastosowania się.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

Odpis.

Ministerstwo Spraw Wewnętrz. Nr. A. W. 1196.

Warszawa, 7 lipca 1922.

Do wszystkich PP. Wojewodów, P. Delegata Rządu w Wilnie, oraz P. Komisarza Rządu w Warszawie.

W oczekiwaniu nowej ustawy wojskowej, której projekt zupełnie odmiennie kształtuje stosunek obywatela do służby wojskowej, niż tymczasowa ustawa o pow. obow. służby wojsk. z 28 października 1918. Dz. U. N. 15. p. 28, władze wojskowe częstokroć odstępują od formalnego zaliczania osób, które swoją dwuletnią służbę czynną w wojsku odbyły, do pewnych kategorji służby (rezerwy, obrony krajowej, posp. ruszenia) obejmując te osoby ogólnem mianem „bezterminowo urlopowanych."

Ponieważ jednakże niejednokrotnie zajdzie u ludności konieczność ścisłego zorjentowania się w jej stosunku wojskowym, a pierwszem źródłem orjentacyjnem będzie w tym względzie władza admin. I. instancji, przeto celem przyjścia tym władzom z pomocą zechcą PP. w Wojewódzkim Dzienniku Urzędowym lub w formie okólnika przypomnieć obwieszczenie P. Ministra Spraw Wojskowych z dnia 31 grudnia 1920. Monitor Polski Nr 16 ex 1921, zawierające segregację poszczególnych roczników na kategorję służby wojskowej.

Za Ministra: (—) *K. Lenc* w. r.
Dyrektor Departamentu.

Za zgodność:
Kancelarja Główna Ministerstwa Spraw Wewnętrzn.
L. S. (podpis nieczytelny) w. r.

L. 45067/II./1 ex 1922. / 7577

Kraków, 4 listopada 1922.

Podział osób pełniących służbę wojskową na kategorje.

Wszystkim Starostwom Województwa krakowskiego oraz Magistratowi stoł. król. miasta Krakowa udziela się do wiadomości, zamieszczając poniżej obwieszczenie Pana Ministra Spraw Wojskowych z 31 grudnia 1920.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

Rozporządzenie

Ministra Spraw Wojskowych z dnia 31 grudnia 1920 w sprawie podziału osób pełniących obecnie służbę w wojsku na kategorje.

Na podstawie art. 4—16 tymczasowej ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej (Dz. Pr. Król. pol. z 1918. Nr 13 poz. 28) zarządzam co następuje:

§ 1. Do wojska stałego należą żołnierze urodzeni w latach: 1898, 1899 i 1900, którzy w Armji Polskiej, formacjach polskich lub w b. armjach zaborczych nie przesłużyli łącznie:

a) dwóch lat, o ile nie mają przyznanych praw służby jednorocznej.

b) jednego roku, o ile mają przyznane prawa służby jednorocznej.

§ 2. Skoro żołnierze wymienionych w § 1. roczników, pełniąc nadal służbę czynną, przekroczą terminy oznaczone w § 1. będą automatycznie zaliczeni do rezerwy, pozostaną jednak w szeregach aż do demobilizacji.

§ 3. Roczniki pełniące obecnie służbę w wojsku, należy uważać jako powołane do uzupełnienia armji do stanu wojennego, a mianowicie:

a) roczniki od 1897 do 1890 włącznie — jako powołane z rezerwy,

b) roczniki od 1889 do 1880 włącznie — jako powołane z obrony krajowej,

c) roczniki od 1879 do 1870 włącznie, oraz roczniki 1901 i 1902 jako powołane z pospolitego ruszenia.

§ 4. Z dniem 1 stycznia 1921 roku należy zaliczyć:

a) do wojska stałego roczniki 1900 i 1901 oraz tych mężczyzn z rocznika 1898 i 1899, którzy powołani do czynnej służby wojskowej nie przesłużyli okresu czasu wskazanego w § 1.

b) do rezerwy roczniki 1899 do 1891 włącznie,

c) do obrony krajowej roczniki 1890 do 1881 włącznie,

d) do pospolitego ruszenia roczniki 1880 do 1871 włącznie, oraz roczniki 1902 i 1903.

Minister spraw wojskowych: (—) *Sosnkowski*
Generał-porucznik.

VII. Wydział Rolnictwa i Weterynarji.

L. 48720/VII/2 ex 1922. / 7792

Kraków, 25 października 1922.

Tępienie ptactwa drapieżnego.

Okólnik Nr. 447.

Do wszystkich Starostw w obrębie Wojew. krakowskiego i Magistratu król. stoł. miasta Krakowa.

Wskutek odezwy D. O. Korp. Nr. V. w Krakowie z d. 31 lipca b. r. L. 30109 zwraca się Starostwom (Magistratowi) uwagę na znaczne rozmnożenie się ptactwa drapieżnego jak: jastrzębia gołębiarza, sokoła, obu gatunków kani, krogulca, bulika, krótkoszpona i błotników, które wyrządza znaczne szkody niszcząc gołębie pocztowe i prywatne.

Poleca się przeto Starostwu (Magistratowi) zwrócić na to uwagę dzierżawcom prawa polowania w okręgach polowania spółek łowieckich i właścicielom sa-

moistnych okręgów polowania, by wdrożyli energiczną akcję tępienia tych szkodników, stosownie do postanowień § 51 ustawy łowieckiej, oraz właścicielom prywatnych lasów, względnie ich Zarządom lasowym, by również wydały podległemu personalowi leśnemu stosowne zarządzenia celem tępienia ptactwa drapieżnego.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

Odpis.

L. 57735/VII. ex 1922. / 9111/4 Kraków, 27 października 1922.

Zaopatrywanie lekarzy weterynaryjnych w szczepionki.

Okólnik Nr. 467.

Do Wszystkich Starostw w obrębie Województwa krakowskiego i Magistratu stoł. król. m. Krakowa.

Celem ujednostajnienia sprawy zaopatrywania państwowych lekarzy weterynaryjnych w szczepionki (surowice i wakcyny) stosowane w walce z chorobami zaraźliwemi zwierząt objętemi ustawą, Ministerstwo rolnictwa i dóbr państwowych w Warszawie reskryptem z 7 października 1922 r. Nr. 4739 I. zarządziło co następuje:

1. Surowice, względnie wakcyny mogą być stosowane na koszt Skarbu Państwa tylko w wypadkach ściśle określonych w ustawie z 6 sierpnia 1909 i dotyczącem rozporządzeniu wykonawczem z 15 października 1909 Dz. pp. L. 177 i 178.

2. Do zamówienia szczepionek na koszt Skarbu Państwa upoważnieni są państwowi lekarze weterynaryjni przy Starostwach względnie odnośnie do miasta Krakowa naczelny lekarz weterynaryjny tegoż miasta.

3. Zamawiania szepionek winny być uskutecznione przedewszystkiem z zakładach krajowych:

a) Instytut naukowy gospodarstwa wiejskiego w Puławach,

b) Instytut bakterjologiczny weterynaryjny Kraków, ul. Czysta 16,

c) Instytut „Serohygiea“ Bydgoszcz, ul. Zacisze 1,

d) Instytut prof. Gozdziałkowskiego Warszawa, Wilcza 40 m. 14. „Zwierzoszczep“,

e) lub w hurtownym składzie Syndykatu hodowlanego w Warszawie, Kopernika 30.

4) Rachunki dotyczących instytutów zaopatrzone potwierdzeniem odbioru przez państwowych lekarzy weterynaryjnych winny być niezwłocznie za pośrednictwem Województwa przedkładane Ministerstwu rolnictwa i dóbr państwowych w Warszawie do zlikwidowania.

5. Koszty szczepień dokonywanych przez państwowych lekarzy weterynaryjnych w wypadkach nie przewidzianych powołaną ustawą, nie będą pokrywane ze Skarbu Państwa.

6. Spostrzeżenia o ujemnym działaniu szczepionek należy niezwłocznie komunikować wspomnianemu Ministerstwu za pośrednictwem Województwa.

O tem się Starostwo (Magistrat) zawiadamia celem dalszego stosownego zarządzenia z nadmienieniem, że szczepionki przeciw różycy świń oraz malleinę i tuberkulinę zamawiać należy i nadal tylko we wspomnianym Instytucie bakterjologicznym weterynaryjnym.

Przytem stosownie do postanowień §. 12 cytowanej ustawy i rozporządzenia wykonawczego zechce Starostwo (Magistrat) zwrócić uwagę interesowanym, że szczepionki zwierzęce, wytworzone za granicą można sprowadzać tylko za osobnem pozwoleniem Ministerstwa rolnictwa i dóbr państwowych w Warszawie, że stosowanie szczepionek zwierzęcych t. j. przedsiębranie szczepienia zwierząt jest dozwolone tylko lekarzom weterynaryjnym, że wszelkie szczepienia zwierząt podlegają nadzorowi policyjno-weterynaryjnemu oraz kontroli Władz politycznych i mogą być przez te władze zakazane lub dozwolone tylko pod pewnemi warunkami, a wreszcie, że lekarze weterynaryjni są obowiązani donosić zawczasu politycznej Władzy powiatowej o zamierzonem szczepieniu.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w r.

VIII. Wydział Pracy i Opieki Społecznej.

L. 67726. / 8967/VIII ex 1922. Kraków, 29 października 1922.

L. 66608/8811. Prawa obywateli polskich do czeskich Kas Brackich.

Wskutek reskryptu Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej z dnia 17 października 1922 Nr. 1258/VIII Województwo podaje do wiadomości interesowanych, że w myśl przepisów ustawowych czeskosłowackich (ustawy z dn. 9 lutego 1922 r., zbiór ustaw i rozporządzeń państwa czeskosłowackiego Nr. 18 z r. 1922, poz. 61 oraz Rozporządzenia z dn. 22 sierpnia 1922, Zbiór ustaw i rozporządzeń Nr. 91 z r. 1922 poz. 256) mogą członkowie kas Brackich w Okręgu Urzędu Górniczego w Morawskiej Ostrawie, którzy po przebyciu 10 lat członkostwa w Kasach, w czasie od dnia 28 października 1918 do końca kwietnia 1921 r. otrzymali wypowiedzenie, zostali zwolnieni lub z jakichkolwiek ważnych przyczyn musieli wystąpić z zatrudnienia, uzasadniającego przynależność do Kasy Brackiej, zachować sobie prawa nabyte dotychczasowem członkostwem przez zapłatę miesięcznej opłaty uznawczej w kwocie ½ K č.

Zachowanie praw jest jednak możliwe tylko wtedy, jeśli ubezpieczony nie podjął już swojej rezerwy premjowej i jeśli najpóźniej do 2 marca 1923 r.

wpłaci opłatę za cały czas ubiegły od chwili wystąpienia.

Robotnicy zatem polscy, którzy zmuszeni byli z przyczyn politycznych w okresie wyżej wymienionym opuścić pracę w przedsiębiorstwach położonych na czeskiej części Śląska Cieszyńskiego, mogą odzyskać z powrotem i utrzymać za nieznaczną opłatą utracone prawa do prowizji z czechosłowackiej Kasy Brackiej dla siebie względnie rodziny, w razie późniejszej niezdolności do pracy, starości względnie śmierci.

Zwraca się też uwagę interesowanych obywateli polskich na prawo do pobierania dodatków drożyźnianych do prowizji z Czeskich Kas Brackich na równi z obywatelami czeskimi.

W sprawach informacji co do pretensji, wydostania prowizji i t. p. można się zwracać do konsulatu polskiego w Morawskiej Ostrawie.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

IX. Wydział Zdrowia Publicznego.

L. 50893/IX
6442 ex 1922.

Kraków, 28 października 1922.

W sprawie przelewania kosztów leczenia na rzecz szpitala św. Aleksandra w Kielcach do kas skarbowych na rachunek Ministerstwa Zdrowia.

Okólnik Nr. 491.

Do wszystkich Starostw w obrębie Województwa krakowskiego i Magistratu stoł. król. m. Krakowa.

Ministerstwo Zdrowia Publicznego wyasygnowało z Działu 1 § 6 poz. 2 Mkp. 4,000.000 (cztery miljony Mkp.) Magistratowi miasta Kielc dla szpitala św. Aleksandra w Kielcach tytułem zaliczki na poczet zaległych kosztów w tym szpitalu.

Zgodnie z życzeniem tego Ministerstwa poleciło Ministerstwo Spraw wewnętrznych reskryptem z dnia 31 marca i 12 lipca 1922 r. Nr. S. M. 930 i S. M. 3018 aby opłaty sum wpływających z egzekucji zaległych po koniec roku 1921 kosztów leczenia na rzecz szpitala św. Aleksandra w Kielcach były przelewane do kas skarbowych na rachunek Ministerstwa Zdrowia Publicznego Dział 1 § 6 poz. 2.

Województwo zawiadamiając o tem, poleca Starostwu (Magistratowi) ściśle zastosować się do powyższych reskryptów ministerjalnych i przedkładać tu do dnia 5 każdego miesiąca szczegółowy wykaz wpłaconych sum podając nazwę szpitala, nazwisko chorego i czas pobytu w szpitalu począwszy od miesiąca sierpnia b. r.

Relacji ujemnych nie należy przedkładać.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

L. 66090/IX ex 1922.
8288.

Kraków, 30 października 1922.

Specyfiki farmaceutyczne Ministerstwa Zdrowia Publicznego z dnia 19 października 1922 r.

Okólnik 488.

Do wszystkich Starostw w obrębie Województwa krakowskiego i Magistratu stoł. król. m. Krakowa.

Wskutek rozporządzenia Ministerstwa Zdrowia Publicznego z dnia 5-go sierpnia 1922 Nr. F. $\frac{25202/22}{1722}$ oznajmia się, że wyrób i obrót specyfików odbywać się winien zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministerstwa Zdrowia Publicznego z dnia 8 października 1921 r. Dz. U. Rz. P. Nr. 87 poz. 640 w przedmiocie wyrobu i obrotu specyfików farmaceutycznych, a w szczególności:

1. Wytwórcy specyfików farmaceutycznych mogą wprowadzać do obrotu wyłącznie tylko takie preparaty, na których wyrób i obrót uzyskali uprzednio zezwolenie Ministerstwa Zdrowia Publicznego i których wytwory zostały zarejestrowane zgodnie z art. 5 tego rozporządzenia.

2. Specyfiki farmaceutyczne wprowadzane do obrotu, winny być zaopatrzone w etykietę zawierającą szczegóły wymienione w art. 8 rozporządzenia; dotyczy to zwłaszcza tych postanowień wymienionych w punkcie: c, e, f, g, które dotychczas nie zawsze były umieszczane na etykietach specyfików; odnośne szczegóły mogą na razie nie stanowić integralnej części etykiety i być umieszczane na etykietach uzupełniających. Brak tych szczegółów na opakowaniu specyfików może być tolerowany najdalej do dnia 15 października b. r.

3. W sprzedaży publicznej nie mogą się znajdować specyfiki farmaceutyczne, na których wyrób i obrót odmówiono zezwolenia, a o ile specyfiki te znajdują się w sprzedaży, winny one być wycofane z obiegu.

4. Apteki winny ściśle stosować się do art. 10 rozporządzenia, specyfiki, które mogą być wydawane jedynie z przepisu lekarza, oznaczone w wykazach ogłoszonych w „Monitorze Polskim“ Nr. 233 i 234 z 1922 r. jednym krzyżykiem, mogą być wydawane z aptek zgodnie z przepisami rozporządzenia w przedmiocie wydawania z apteki środków leczniczych, oraz określania ich ceny (Dz. U. Rz. P. Nr. 11 ex 1922 poz. 100) a dotyczącemi środków objętych wykazem B) dołączonym do tego rozporządzenia; specyfiki zaś oznaczone dwoma krzyżykami — zgodnie z przepisami dotyczącemi środków objętych wykazem A).

5. Reklamy umieszczane w prasie odpowiadają przepisom art. 11, 12 i 13 rozporządzenia.

6. Specyfików farmaceutycznych poza zakładami wymienionemi w art. 6 rozporządzenia wytwarzać nie wolno.

7. Ze względu na to, że w czasie nienormalnych stosunków wojennych, zostało wprowadzone do obiegu wiele specyfików farmaceutycznych, na których wyrób i obrót wytwórcy nie uzyskali pozwoleń, w myśl poprzednio obowiązujących przepisów, Ministerstwo Zdrowia Publicznego, nie chcąc tamować wytwórczości krajowej w tej gałęzi, poleca tolerować aż do odmiennych instrukcji w tej mierze obieg specyfików farmaceutycznych umieszczonych w wykazie 11, umieszczonym w Nrze 234 „Monitora Polskiego“ z 1922 roku, o zezwolenie na wyrób i obrót których, wytwórcy złożyli podania przed dniem 1 kwietnia 1922 r.

Wobec nasuwających się często wątpliwości przy określaniu, jakie preparaty należy uważać za specyfiki farmaceutyczne, Ministerstwo Zdrowia Publicznego wyjaśnia, że najbardziej charakterystyczną cechą specyfików w myśl art. 2 rozporządzenia, jest jego przeznaczenie przez wytwórcę do sprzedaży bezpośrednio publiczności w oryginalnem opakowaniu, w myśl tego określenia przepisom rozporządzenia w przedmiocie wyrobu i obrotu specyfików farmaceutycznych podlegają nie tylko złożone preparaty farmaceutyczne, lecz również wszelkie środki dozowane, jak tabletki, ampułki i t. p. w oryginalnem, przeznaczonem bezpośrednio dla publiczności opakowaniu.

Przepisom rozporządzenia nie podlegają preparaty kosmetyczne a więc służące do utrzymywania czystości, pielęgnowania lub barwienia skóry, włosów lub jamy ustnej; preparaty odżywcze, djetetyczne itp. o ile wytwórcy nie przypisują tym preparatom własności leczniczych i nie wprowadzają ich do obrotu w charakterze środków leczniczych.

Termin rozpoczęcia pobierania prób w myśl art. 18 rozporządzenia zostanie później oznaczony.

Specyfiki farmaceutyczne, jak i inne środki lecznicze, mogą być sprowadzane z zagranicy jedynie przez apteki, hurtowne składy materjałów aptecznych, oraz naukowe instytucje lekarskie, którym wydaje odnośne zaświadczenia Wojewódzki Urząd Zdrowia. Przez osoby prywatne nieuprawnione do handlu środkami leczniczemi, specyfiki te i środki lecznicze mogą być sprowadzane z zagranicy jedynie na podstawie każdorazowego zezwolenia udzielonego przez państwowe władze sanitarne I-szej instancji. Pozwolenia te winny być wydawane z zastrzeżeniem, że sprowadzany środek leczniczy jest przeznaczony do osobistego użytku sprowadzającego i nie może być w żadnym razie przedmiotem handlu, podanie winno zawierać wyraźne oświadczenie w tym względzie, w podaniu, do którego petent powinien dołączyć zaświadczenie lekarskie, stwierdzające, że sprowadzony preparat jest istotnie potrzebny na użytek sprowadzającego i w jakiej mianowicie ilości, winny być dokładnie określone nazwa sprowadzonego preparatu, ilość i rodzaj opakowania. W tych wypadkach, kiedy sprowadzany przez osobę prywatną środek nie jest objęty wykazem zarejestrowanych specyfików farmaceutycznych, służy władzy wydającej pozwolenie, jeżeli uzna to za konieczne, prawo zażądania wskazania składu środka przez złożenie oryginalnej etykiety, prospektu, recepty i t. p. a jeżeli to okaże się niemożliwem, może ona zażądać urzędowego jego zbadania przez państwowy instytut farmaceutyczny, o ile sprowadzający zobowiąże się do poniesienia kosztów badania.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

L. 67277/22.
8492 IX.

Kraków, 3 listopada 1922.

Wybory do Rady Izby Lekarskiej w Krakowie.

Obwieszczenie

Rządowego Komisarza wyborczego do Rady Izby Lekarskiej w Krakowie w sprawie sprostowania listy uprawnionych do wyborów do Rady Izby Lekarskiej w Krakowie.

Po mysli Art. 4 rozporządzenia Ministerstwa Zdrowia Publicznego z 25 lipca 1922 („Monitor Polski“ Nr. 195) i zgodnie z opinią Komisji wyborczej prostuje się listę uprawnionych do wyborów przy pierwszych wyborach do Rady Izby Lekarskiej w Krakowie ogłoszoną w „Dzienniku urzędowym Województwa Krakowskiego“ Nr. 8 i Województwa Kieleckiego Nr. 9 (nadzwyczajny) ex 1922 w następujący sposób:

1. Wykreśla się z listy:

Powiat	L. p.	Imię i nazwisko	Z powodu
Kraków miasto	10.	Dr. Karol Beaurain	przesiedlenia
„	26.	Dr. Anna Birnbaum-Gruszecka	„
„	27.	Dr. Stefan Borowiecki	„
„	28.	Dr. Stanisław Braun	śmierci
„	34.	Dr. Kazimiera Bujwid-Ruppertowa	przesiedlenia
„	41.	Dr. Stanisław Czachórski	„
„	53.	Dr. Mieczysław Foltyński	„
„	61.	Dr. Stanisław Gąsiorowski	„
„	84.	Dr. Anna Heublum	„
„	176.	Dr. Karol Mayer	„
„	178.	Dr. Franciszek Mażylis	śmierci
„	182.	Dr. Kornel Michejda	przesiedlenia
„	190.	Janina Nadratowska	nieupraw. do wykonywania praktyki lek.
Kraków	197.	Dr. Wacław Okuljar	przesiedlenia
„	262.	Dr. Józef Sołtysik	„
„	271.	Dr. Stanisław Strzelichowski	„
„	276.	Dr. Hieronim Szantruczek	„
„	299.	Dr. Zygmunt Weindling	„

Powiat	L. p.	Imię i nazwisko	Z powodu
Kraków	308.	Dr. Roman Wojtaszek	przesiedlenia
„	315.	Dr. Marek Zaleski	„
„	343.	Dr. Zdzisław Malkiewicz	„
„	312.	Dr. Zofja Wyrzykowska-Michejdzina	„
„	309.	Dr. Wincenty Woźny	„
„	104.	Dr. Stanisław Kaczyński	„
„	108.	Dr. Czesław Karwowski	„
„	165.	Dr. Bolesław Maciszewski	śmierci
„	181.	Dr. Piotr Metera	przesiedlenia
„	230.	Dr. Józef Teofil Roszkowski	„
„	310.	Dr. Józef Wyrobisz	„
Biała	6.	Dr. Rudolf Gerber	nieupraw. do wykonywania praktyki lek.
Chrzanów	15.	Dr. Franciszek Sterba	przesiedlenia
„	17.	Dr. Stanisław Flaschca	„
N. Targ	3.	Dr. Dawid Lantner	nieupraw. do wykonywania praktyki lek.
N. Targ	9.	Dr. Józef Smólski	przesiedlenia
„	15.	Dr. Mieczysław Krawczyk	śmierci
„	27.	Dr. Marja Felauer	przesiedlenia
„	28.	Dr. Marjan Juttner	„
„	29.	Dr. Emil Lateiner	„
„	30.	Dr. Piotr Rozwadowski	„
„	31.	Dr. Witold Schreiber	„
Oświęcim	8.	Dr. Fryderyk Ruzička	nieupraw. do wykonywania praktyki lek.
Kielce	16.	Dr. Klara Nowak	przesiedlenia
„	20.	Dr. Anna Rosenberg	„
„	18.	Dr. Stanisław Przybylski	śmierci
Będzin	4.	Dr. Leon Cwibak	nieupraw. do wykonywania praktyki lek.
„	10.	Dr. Emma Grolla	dtto
„	24.	Dr. Andrzej Hejman	przesiedlenia
„	28.	Dr. Grzegorz Sianożęcki	„
„	56.	Dr. Stefan Szparago	„
„	58.	Dr. Piotr Fomenko	nieupraw. do wykonywania praktyki lek.
Będzin	69.	Dr. Apolonjusz Terlikiewicz	śmierci
„	72.	Dr. Wacław Bibrowicz	przesiedlenia
„	89.	Dr. Sobiesław Reyro	„
Radom	21.	Dr. Bazyli Michajłów	nieupraw. do wykonywania praktyki lek.
Radom	5.	Dr. Stanisław Fiszer	przesiedlenia
„	19.	Dr. Herszek Lewin	nieupraw. do wykonywania praktyki lek.

2) Wpisuje się dodatkowo na listę:

Powiat	Miejscowość	Imię i nazwisko
Bochnia	Niepołomice	Dr. Józef Wyrobisz
Chrzanów	Trzebinia	Dr. Stanisław Sternal
Chrzanów	Jaworzno	Dr. Wiktor Fedak
Kielce	Kielce	Dr. Mojżesz Pelc
„	„	Dr. Józef Gierowski
„	„	Dr. Stanisław Zilberszlag
„	„	Dr. Bolesław Daniłowicz
„	„	Dr. Wiktor Zakrzewski
Opatów	Opatów	Dr. Michał Zielenko
„	„	Dr. Israel Rabinowicz
Jędrzejów	Jędrzejów	Dr. Ignacy Lewi
Będzin	Niemce	Dr. Mieczysław Bieńkowski
„	Sosnowiec	Dr. Michał Tierkönig
„	„	Dr. Marek Blumcwaig-Bogacki
„	„	Dr. Adolf Ingster
„	„	Dr. Izydor Teichner
„	Dąbrowa	Dr. Mieczysł. Przybyszewski
„	Zawiercie	Dr. Teodor Drabarek
NowyTarg	Poronin	Dr. Tadeusz Chechelski
„	Zakopane	Dr. Jan Danilewicz
„	„	Dr. Stanisław Fischer
Kraków	Kraków	Dr. Saul Margulies
„	„	Dr. Ignacy Masny
„	„	Dr. Józef Krysakowski
„	„	Dr. Henryk Eisele
„	„	Dr. Jerzy Nadolski
„	„	Dr. Stanisław Wojewski
„	„	Dr. Henryk Glaser
„	„	Dr. Edmund Gross
„	„	Dr. Zygmunt Wierzbicki
„	„	Dr. Bolesław Tarando
„	„	Dr. Władysław Szpil
„	„	Dr. Sławomir Starzyński
„	„	Dr. Władysław Meidinger
„	„	Dr. Władysław Bartoszyński
„	„	Dr. Łazarz Feiwel
„	„	Dr. Alfred Bartel
„	„	Dr. Stefan Bobak
„	„	Dr. Stanisław Malinowski
„	„	Dr. Jan Gołąb
„	„	Dr. Bronisław Hackbeil
Tarnów	Tarnów	Dr. Jan Fall
„	„	Dr. Stanisław Goździewski
„	„	Dr. Bernard Mandel
Wadowice	Wadowice	Dr. Mieczysław Sabuda
Żywiec	Rajcza	Dr. Zygmunt Żółciński
„	„	Dr. Władysław Markowski.

3) Prostuje się omyłki pisowni i adresu:

Powiat	L. p.	Imię i nazwisko
Kraków	101.	Dr. Stanisław Jaugustyn mylnie: Augustyn
Biała	8.	Dr. Alfred Steuer, mylnie: Stauer
Nowy Targ	20.	Dr. Olgierd Sokołowski, mylnie: Dr. Walery Zichert-Sokołowski
Będzin	40.	Dr. Bruno Antoni Ruczyński, mylnie: Buczyński

Powiat	L. p.	Imię i nazwisko
Będzin	70.	Dr. Czesław Czechowicz, mieszka: w Ząbkowicach
„	79.	Dr. Michał Zamieński, mylnie: Zamiński
„	86.	Dr. Piotr Chmielowski, mylnie: Chmielewski
Radom	17.	Dr. Mojżesz Kelerwurm, mylnie: Kelerman
„	20.	Dr. Dwojra Mulier, mylnie: Müller
„	25.	Dr. Stanisław Piątowski, mylnie: Piatowski
„	27.	Dr. Włodzimierz Parniewski, adres: Jedlińsk
„	33.	Dr. Antoni Tarnawski, mylnie: Tarnowski
„	36.	Dr. Stefan Kamiński, adres: Białobrzegi
„	37.	Dr. Stefan Stępkowski, adres: Przytyk
„	38.	Dr. Karol Zaleski, mylnie: Zalewski
Opoczno	1.	Dr. Józef Zarębski, mylnie: Żarębski
„	2.	Dr. Wacław Kozłowski, adres: Opoczno
„	3.	Dr. Stefan Gajdziński, adres: Opoczno
Opatów	7.	Dr. Helena Glińska, adres: Opatów
„	8.	Dr. Wacław Raczyński, mylnie: Baczyński
Kraków	310.	Dr. Józef Wyrobisz, adres: Niepołomice, powiat Bochnia
Częstochowa	3.	Dr. Pinkus Broniatowski, mylnie: Pinchus Broniatowski
„	16.	Dr. Wojciech Stawnicki, mylnie: Sławnicki
„	22.	Dr. Rachela Weissberg, mylnie: Eissberg
„	29.	Dr. Helena Kawaeff-Ettinger, mylnie: Etinger
„	27.	Dr. Wacław Kon, mylnie: Koń
„	33.	Dr. Kazimierz Giedryk, mylnie: Ciedryk.

W ten sposób ustalona lista wyborców obejmuje 589 lekarzy z Województwa krakowskiego i 289 z Województwa kieleckiego, razem 878 uprawnionych do głosowania.

Według Art. 4. na wstępie cytowanego rozporządzenia Ministerstwa Zdrowia Publicznego od odmownego orzeczenia rządowego Komisarza wyborczego służy w przeciągu dni 14 od dnia następującego po dacie doręczenia odwołanie do Ministra Zdrowia Publicznego, który je rozstrzyga po wysłuchaniu głównej Komisji wyborczej. Odwołanie wnosić należy na piśmie za pośrednictwem Rządowego Komisarza wyborczego.

Rządowy Komisarz wyborczy Izby lekarskiej w Krakowie:

Dr. Momidłowski mp.

XI. Oddział aprowizacyjny.

L. 65682/XI ex 1922 / 1327 — Kraków, 8 listopada 1922.

Okólnik Nr. 532.

Do wszystkich Starostw krakowskiego okręgu Wojewódzkiego i do Pana Prezydenta stoł. król. miasta Krakowa.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 5 lipca 1922 r. w sprawie obowiązku posiadania faktur handlowych i uwidoczniania cen (Dz. U. Nr. 52 poz. 483) wkłada w art. 2 na władze administracyjne I. instancji obowiązek wydania szczegółowych zarządzeń i przepisów co do sposobów i formy uwidoczniania cen na przedmiotach, przeznaczonych do sprzedaży, jak i co do sposobów i formy sporządzania i wywieszania cenników.

W szczególności zechce Starostwo Pan Prezydent stoł. król. miasta Krakowa) nie zaniedbać pomieszczenia następujących postanowień:

a) cenniki powinny być formatu jednolitego o wielkości najmniej arkusza papieru,

b) w cennikach należy o ile to jest możliwe, unikać określeń ceny „od“ — „do“.

c) władza administracyjna I. Instancji winna ustalić listę artykułów, podlegających obowiązkowi ujawnienia cen. Pożądane jest, by odnośne Władze wykorzystały w tym względzie szemat, rozesłany przez główny Urząd Walki z Lichwą dla użytku komisji do badania cen i zysków,

d) zarządzenie winno wyjaśniać, że ujawnianie cen ma się odbywać nie tylko przez wywieszanie cenników ale i przez umieszczanie cen bezpośrednio na towarach, a mianowicie na jednym przedmiocie (sztuce) każdego gatunku.

e) na wystawach sklepowych winny być ujawnione ceny na wszystkich wystawionych artykułach pierwszej potrzeby (ceny ujawnione na wystawach mogą nie być uwidocznione bezpośrednio na towarach wewnątrz pomieszczeń sklepowych).

Odnośnie do obowiązku posiadania faktur, przewidzianego w cytowanem rozporządzeniu z dnia 5 lipca 1922 r. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zaznaczyło, że brak faktur (rachunków zakupu itd). może być uwzględniony tylko przy nabywaniu produktów u drobnych producentów wiejskich, przy sprzedaży targowej i domokrążnej.

Podając to do wiadomości Starostwa (Panu Prezydentowi st. król. m. Krakowa) wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 10 października 1922 r. S. A. 1099 (Okólnik Nr. 145) wzywam Starostwo (Pana Prezydenta stoł. król. m. Krakowa) do ścisłego przestrzegania niniejszych zarządzeń przy pomocy powołanych do tego organów Policji Państwowej.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

Mianowania i przeniesienia.

Wojewoda krakowski zamianował urzędnika referendarskiego IX. st. służb. przy Starostwie w Wadowicach Dra Stanisława Jedlińskiego urzędnikiem referendarskim VIII. st. służb.; praktykantów konceptowych Stanisława Mędalę przy Starostwie w Dąbrowej i Tadeusza Kutrzebę przy Starostwie w Mielcu, urzędnikami referendarskimi w IX. st. służb.; Dra Kazimierza Myśliwego, prowizorycznym lekarzem powiatowym w VIII. st. służb. i przydzielił do służby w Wojewódzkim Wydziale Zdrowia; Marjana Kiernika prowizorycznym urzędnikiem rachunkowym w X. st. służb. i przydzielił do służby w Oddziale rachunkowo-kontrolnym Województwa krakowskiego; emerytowanego sekretarza powiatowego Juljana Cezara kierownikiem Państwowego Urzędu Pośrednictwa Pracy w Białej z uposażeniem wedle IX. st. służb.; urzędnika kancelaryjnego w XI. st. służb. przy Starostwie w Krakowie Teofila Golika urzędnikiem kancel. w X. st. służb.

Wojewoda krakowski dopuścił Marjana Söhnela, ukończonego słuchacza praw, do służby przygotowawczej administracyjno-politycznej w Województwie krakowskiem, a Edwarda Lipińskiego do praktyki rachunkowej w Oddziale rachunkowo-kontrolnym krak. Urzędu Wojewódzkiego; przeniósł urzędnika kancelaryjnego w X. st. służb. Michała Dąbrowskiego z Krakowa do Limanowej, a sekretarza pow. Władysława Stachurę na emeryturę z dn. 31 grudnia 1922 r.

Ogłoszenia.

L. 58748/IX. ex 1922. / 7282 — Kraków, 6 listopada 1922.

Obwieszczenie.

Na podstawie postanowień § 48 ustawy z d. 18 grudnia 1906 Dz. p. p. Nr. 5 z roku 1907 Województwo krakowskie podaje do powszechnej wiadomości, że magister farmacji Bolesław Stanisław (2-im) Masłowski, kierownik apteki „pod Barankiem“ M. Masłowskiego w Krakowie, wniósł 18 lutego 1922 r. do Województwa krakowskiego podanie o koncesję na nową aptekę publiczną w Krynicy-Zdroju ze stanowiskiem w dowolnie obranem miejscu na przestrzeni od Zakładu leczniczego Dra Skórczewskiego wzwyż po obu stronach ze wszystkimi narożnikami, włącznie do willi „Nałęczówka“ po prawej, a do willi „Siedlisko“ po lewej stronie.

Województwo wzywa zatem tych właścicieli aptek publicznych, którzy czuliby się w swej egzystencji zagrożeni przez utworzenie wspomnianej apteki, by w ciągu czterech tygodni, licząc od dnia niniejszego ogłoszenia wnieśli ustnie lub pisemnie przedstawienie do właściwej władzy politycznej 1-szej instancji.

Po upływie tego terminu wniesione przedstawienie nie będzie uwzględnione.

L. 61093/IX. ex 1922. / 7576 — Kraków, 6 listopada 1922.

Obwieszczenie.

Na podstawie postanowień § 48. ustawy z 18 grudnia 1906 r. Dz. p. p. Nr. 5 z roku 1907 Województwo krakowskie podaje do powszechnej wiadomości, że magister farmacji Stanisław Karol (2-im.) Baltaziński z Jasła wniósł dnia 16 lutego 1922 do Województwa krakowskiego podanie o koncesję na nową aptekę publiczną w Brzesku ze stanowiskiem przy ulicy Głowackiego lub Okocimskiej w dowolnych punktach wymienionych ulic.

Województwo wzywa zatem tych właścicieli aptek publicznych, którzy czuliby się w swej egzystencji zagrożeni przez utworzenie wspomnianej apteki, by w ciągu czterech tygodni licząc od dnia niniejszego ogłoszenia, wnieśli ustnie lub pisemnie przedstawienie do właściwej władzy politycznej I. instancji.

Po upływie tego terminu wniesione przedstawienie nie będzie uwzględnione.

L. 61094/IX. ex 1922. / 7577 — Kraków, 6 listopada 1922.

Obwieszczenie.

Na podstawie postanowień § 48. ustawy z 18 grudnia 1906. Dz. pp. Nr 5 z roku 1907. Województwo krakowskie podaje do powszechnej wiadomości, że magister farmacji Stanisław Karol (2-im.) Baltaziński z Jasła wniósł dnia 10 marca 1922 do Województwa krakowskiego podanie o koncesję na nową aptekę publiczną w Krakowie ze stanowiskiem bądź w dzielnicy III. 1) przy ulicy Zwierzynieckiej od Nr 5 do 25 po stronie lewej, lub od Nr 4 do 22 po prawej, 2) przy placu Groble w całej rozciągłości bądź w dzielnicy I. przy ulicy Szpitalnej od Nr. 16 do Nr 40 lub od Nr 17 do 21. bądź wreszcie w dzielnicy VI. przy ulicy Kopernika w dowolnym punkcie do wylotu ulicy Radziwiłłowskiej po stronie lewej względnie do ulicy Blich po stronie prawej.

Województwo wzywa zatem tych właścicieli aptek publicznych, którzy czuliby się w swej egzystencji zagrożeni przez utworzenie wspomnianej apteki, by w ciągu czterech tygodni, licząc od dnia niniejszego ogłoszenia, wnieśli ustnie lub pisemnie przedstawienie do właściwej władzy politycznej I-szej instancji.

Po upływie tego terminu wniesione przedstawienie nie będzie uwzględnione.

Magistrat miasta Myślenice.

L. 2779. Myślenice, 6 października 1922.

Ogłoszenie.

W myśl ustawy z 17 grudnia 1921 Nr. 2/1922 Dz. u. Rz. P. o zasileniu funduszów miejskich oraz rozporządzenia wykonawczego do tejże z dnia 29/4 1922 Nr. 34 Dz. u. Rz. P. Rada miasta Myślenic na posiedzeniu w dniu 23 czerwca 1922 odbytem uchwaliła na czas do końca 1923 roku następujące podatki i dodatki gminne w Myślenicach:

1) Podatek od obrotu w wysokości 0·2%.
2) Dodatki do państwowego zasadniczego podatku przemysłowego w wysokości 50%.
3) Od podatku dochodowego 30%.
4) Podatek od lokali w wysokości 25% czynszu brutto względnie wartości czynszowej.
5) Podatek od nieruchomości w wysokości 30%.

Do poboru uchwalono statut zamieszczony w Nr. 34 Dz. u. Rzp. P.

Co się do publicznej wiadomości podaje.

Burmistrz
Dr. Klakurka.

Unieważnienie kwitarjusza.

Oddział D. W. „Demat" przy Ministerstwie Przemysłu i Handlu zawiadomił krakowską Ekspozyturę pismem Nr. II. — 14103 z dnia 30/VIII. b. r. że kwitarjusz Nr. 31 na pobieranie należności za materjały będące w posiadaniu u ludności został zgubiony przez referenta objazdowego Ekspozytury Oddziału „Demat" na Województwo Nowogrodzkie. Z kwitarjusza tego został użyty tylko jeden kwit Nr. 1. Pozostałe kwity (od 2—100 włącznie) wraz z kwitarjuszem Nr. 31 unieważnia się.

Zawiadamiając o tem wszystkie Starostwa, Dyrekcję Policji i Magistrat m. Krakowa, Województwo krakowskie poleca w razie ujawnienia (co może się zdarzyć jeżeli na kwitarjusz powyższy pobierane byłyby należności) pobierającego natychmiast pociągnąć do odpowiedzialności sądowej.

Poszukiwanie zbiegłego Epelbauma Gilela.

Epelbaum Gilel, pochodzący z m. Horodca, powiatu Kobryńskiego, został skazany orzeczeniem Starostwa Łuninieckiego Nr. 545 z dnia 26/VI. b. r. za nielegalne przekroczenie granicy polsko-rosyjskiej na trzydzieści dni aresztu.

Wymieniony zbiegł w niewiadomym kierunku, wobec czego Województwo krakowskie poleca wydać zarządzenie przytrzymania go i odstawienia do Starostwa w Kobryniu z równoczesnem powiadomieniem o tem Poleskiego Urzędu Wojewódzkiego.

P. T. Akcjonarjuszów Towarzystwa Akcyjnego Żywieckiej Fabryki Papieru mających prawo głosowania zawiadamia się niniejszem, że dnia 2 grudnia 1922 r. o godzinie wpół do 4-tej popołudniu odbędzie się w lokalu tejże fabryki w Zabłociu obok Żywca

XXII. Zwyczajne Walne Zgromadzenie

z następującym porządkiem dziennym: 1) Podwyższenie kapitału akcyjnego przez przestemplowanie. 2) Zmiana statutu. 3) Sprawozdanie rachunkowe i przedłożenie bilansu za r. 1921/22. 4) Sprawozdanie komisji szkontrującej. 5) Rozdział zysków i określenie dywidendy za ubiegły rok operacyjny. 6) Wybór rewizorów i zastępców tychże (art. 35 statutu). 7) Wybory w miejsce ustępujących członków Rady Nadzorczej (art. 11 statutu).

Uprasza się P. T. Akjonarjuszy mających zamiar uczestniczyć we Walnem Zgromadzeniu, aby akcje swoje, począwszy od dnia dzisiejszego aż po dzień 25 listopada 1922 r. za odbiorem legitymacji zdeponowali w kasie Towarzystwa w Zabłociu obok Żywca, albo w kasie Śląskiego Banku Eskontowego w Bielsku. Na dziesięć akcji przypada jeden głos.

Żywiec, dnia 11 listopada 1922.

Rada Nadzorcza:
Erwin Bathelt m. p. prezydent.

Drukarnia Związkowa w Krakowie, pod zarządem J. Dziubanowskiego.